

בש"פ 7968/20 - רסלןעטא נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 7968/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: רסלןעטא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בת"פ 7179-10-20 שניתנה ביום 11.11.2020 על
ידי כבוד השופט א' חזק

תאריך הישיבה: ח' בכסלו התשפ"א (24.11.2020)

בשם העורר: עו"ד עידו פורת
בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביטן

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) מיום 11.11.2020 בת"פ 7179-10-20, במסגרתה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

1. ביום 6.10.2020, הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973). לפי כתב האישום, ביום 22.9.2020 נתפס בארון בגדים בחדרו של העורר בביתו בתל שבע, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 487.26 גרם נטו, כשהוא עטוף בניילון נצמד, ארוז בשקית ניילון וחבוי בחולצה של העורר.

2. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. ביום 15.10.2020 הסכים

העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובית המשפט הורה על דחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר מעצר.

3. מהתסקיר עלה כי העורר, רווק בן 22, סטודנט להנדסת בניין במכללה בבאר שבע, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו, עבד למחייתו ונעדר הרשעות קודמות בפלילים. העורר שלל שימוש בסמים אך בהמשך הודה שהשתמש בסם מסוג קנאביס, לאחר שבבקשה למעצרו צוין כי סם כזה נמצא על השולחן בחדרו. שירות המבחן התרשם כי לצד שאיפותיו הנורמטיביות של העורר ביחס לעתידו ומאמציו להצליח בתחום הלימודי והתעסוקתי, ייתכן כי קיימים אצלו גם דפוסי התנהגות בלתי נורמטיביים, כגון שימוש בסמים וקשרים לחברה שולית; כי הוא מתקשה להפנים את הבעייתיות שבהתנהגותו טרם מעצרו וחוזה את מעצרו כמעצר שווא; כי הוא נוטה לטשטש ולהסתיר קשיים בחייו ולהציג עצמו באופן חיובי ואידיאלי; וכי ייתכן שהוא נוטה לפעול באופן בעייתי במצבים של קשיים כלכליים, ולהיגרר אחר אחרים לצורך הכרה והערכה. לנוכח האמור, הוערך כי רמת הסיכון להישנות עבירה דומה מצד העורר היא סבירה.

שירות מבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה מעצר בית בדירה שבכוונת משפחתו של העורר לשכור בבאר שבע, בפיקוח אביו, שלושה שכנים וחבר משפחה. הוערך כי המפקחים המוצעים מנהלים אורח חיים תקין, מבינים את משמעות הפיקוח ויכולים להציב לעורר גבולות ברורים. עוד הוערך כי מיקום החלופה מתאים, לנוכח צורך בחלופה הרמטית ומרוחקת גיאוגרפית ממקום ביצוע העבירה לכאורה. שירות מבחן המליץ אפוא על שחרור העורר ממעצר בתנאי החלופה שהוצעה, ועל הטלת צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים.

4. ביום 11.11.2020 הורה בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים ועל כך נסב הערר שלפנינו. בא כוח העורר הדגיש כי במקרה דנן רב הנסתר על הגלוי, לא ברור מה חלקו של העורר בפרשה וכיצד ידעה המשטרה לחפש בביתו ובחדרו. עוד נטען כי לעורר אין עבר פלילי; כי הוא בן למשפחה נורמטיבית; כי שירות המבחן העריך כי יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את הסכנה הנשקפת ממנו; וכי העורר נכון למעצר בפיקוח אלקטרוני וחזקה עליו שיכבד את מצוות אביו והמפקחים.

5. נקודת המוצא היא שהעבירה המיוחסת לעורר נמנית עם העבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). ככלל, עבירות על פי פקודת הסמים מחייבות מעצר מאחורי סורג וברית עד לתום ההליכים המשפטיים, והוראה על מעצר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג וברית, תעשה אך במקרים חריגים (ראו, מני רבים, בש"פ 8101/16 אימן אלסאנע נ' מדינת ישראל (16.11.2016)). אכן, נאשם צעיר ללא עבר פלילי יכול להיכנס בגדר החריגים, אלא שבמקרה דנן, איני סבור כי יש בגילו הצעיר של העורר והיעדר העבר הפלילי כדי להוציאו מן הכלל ולהכניסו לגדרי החריג.

ענייננו בכמות נכבדה של כחצי ק"ג קוקאין ששוויו בשוק גבוה. וכפי שציין בא כוח העורר, רב הנסתר על הגלוי כך שאיננו יודעים באילו נסיבות מצא הסם את דרכו אל חולצתו, ארונו וחדרו של העורר. כל עוד העורר סוכר את פיו, יש להניח כי יש לו נגישות לסמים ולגורמי שוליים עבריינים. לכך יש להוסיף את הטעמים שפורטו בהחלטתו של בית המשפט קמא, מהם עולים דפוסים עבריינים של העורר, שבהקלטות של השיחות בינו לבין שני אחיו שנעצרו עמו, והמתגוררים גם הם בבית, הנחה אותם שלא לדבר בחקירה ואילו תשובות יש להשיב לחוקרים. מהשיחות גם עלה כי אחד מהאחים ציין מפורשות כי הסם אינו שלו. כפי שציין בית המשפט קמא, שיחות אלה מגלות התנהלות עבריינית שמעידה לכאורה ש"אין מדובר בצעיר נורמטיבי לחלוטין"; וכי גם הסם שנתפס על שולחנו, לצד תמונות של סמים שנמצאו במכשיר הטלפון שלו, מעידים שעולמו "נוגע נגיעה ממשית" בעולם הסמים. גם התסקיר שהוגש בעניינו של העורר אינו מלהיב במיוחד, ושירות

המבחן העריך את מסוכנתו כבינונית. שירות המבחן אמנם המליץ בשורה התחתונה על שחרור העורר לחלופה אך כידוע תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט, שהשיקולים שעומדים בפניו אינם חופפים בהכרח את שיקולי שירות המבחן (ראו, מני רבים, בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (6.6.2011)).

6. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשפ"א (25.11.2020).

ש ו פ ט
